

Η ΤΡΑΓΙΚΗ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΚΑΡΕΚΛΑ

ΠΩΣ ΘΑ ΕΚΤΕΛΕΣΘΗ Ο ΑΠΑΓΩΓΕΥΣ ΧΑΟΥΠΤΜΑΝ

Η μαρτυρικές ήμέρες του στυγερού δισλεφόνευ. Τὸ πένθιμο «Σπίτι του Θανάτου» στις φυλακές του Τρέντου. Τὸ παράξενο ξύρισμα τῶν μελλοθνάτων. Ήώς εἰνε ἡ αιθερούσα τῆς ἔκτε λέσεως. Ή κυρπίνα τοῦ δημίου. Τὸ θεούσιμα τῶν 2.000 έσλετ.

· Ή τελευταῖς στιγμές τῶν καταδίκων, ἀλπ.

Μπρούνο Χάουπτμαν, ὁ μυστηριώδης ἀπαγωγεὺς καὶ στυγερός δολοφόνος τοῦ μικροῦ γυνιοῦ τοῦ Λίντμπεργκ, ὁ ἀνθρώπος μὲ τὴν ἀπάλινη θέλησι, ὃπως τὸν λένε στὸν ὑπόκομο τῆς Ἀμερικῆς, περνάει τῶρα, μετὸ τὴν καταδίκη τοῦ εἰς θάνατον, τραγούδης ἡμέρας στὸ κελλὶ τῆς φυλακῆς του, θλεπούτας διαρκῶς μπροστὸν τὸ φριγτὶ φύσαμα τῆς ἡλεκτρικῆς καρέκλας. Οἱ δεσμοφύλακες, καθὼς κ' οἱ δικηγόροι του, ποὺ ποστραδοῦν ἀπεγνωμένα ν' ἀκυρώσουν τὴν καταδικαστική ἀπόφασι, ἔχουν σχηματίσει τὴ γιγάντιη δέηση τὸ τέλος οὐ αὐτῇ τῆς μαρτυρικῆς ἀναμονῆ, ἵστηκαντος τῆς δρυχίου κιόλας νὰ δείχνῃ τὰ πρώτα συμπτώματα τῆς τρέλλας.

Ο περιφόμος αὐτὸς ἐγκληματίας δρίσκεται σήμερα στὶς φυλακές τοῦ Τρέντου, στὶς ὅποιες ὑπάρχει τὸ ἀπάσιο Περίπτερο τῆς Ἡλεκτρικῆς Καρέκλας, γνωστὸ σ' δόλους τοὺς Ἀμερικανούς ἀπὸ τὰ περιγραφὲς τῶν ἐφεμπειρίδων, η ὅποιες τὸ έχουν βαφτίσει «Σπίτι τοῦ Θανάτου».

Κι' ἀλλιθεαί, ὅπως γράφει ὁ Ἀγγλος δημοσιογράφος Τζάιμς Κόλινς, «φτάνει κανεὶς νὰ δῆ τὴν πένθιμη δψι του για νὰ καταλάβῃ μὲν ἔνα συγκλονιστικὸ δάντριχισμον τῆς τραγούδεις τῶν καταδίκων ποὺ κεραυνοθόλουνται κεῖ μέσα μὲ τρομακτικὲς ἡλεκτρικὲς ἐκκενώσεις. Δὲν ὑπάρχει τίποτα τὸ ποὺ ἀπάσιο καὶ τὸ ποιο καταθλιπτικό, αὐτὸς τὸ θαρρὸν περίπτερο, χτισμένο μὲ σκούρα τοῦθλα, ποὺ εἶναι χωρὶς παράδυρα καὶ ποὺ νομίζει κανεὶς ὅτι κλείνει μέσα δῦλο τὸ κρύο καὶ τὸ πένθος τοῦ θανάτου!..»

Τραγικό ἐπίσης εἶναι καὶ τὸ θέαμα τοῦ ἑπτερικοῦ τοῦ. Μᾶς δὲν εἶναι καρδιές ἀκόμη νὰ μιλήσουμε γ' αὐτὸς. Αἱ πούμενες πρῶτες δύο λόγιαι γιὰ τοὺς μελλοθνάτους...»

«Ἄς περιγράψουμε λοιπὸν τὶς τελευταῖς δρεὶς ἑνὸς καταδίκου, τοῦ ὄποιον ἀπερρίφθη ἡ αἰτησις χάριτος.

Τὸ προηγούμενον θράδυ ἔχει τὴν ἀδειὰ νὰ δεχθῇ τοὺς συγγενεῖς τοῦ καὶ νὰ μιλήσουσι μαζὸν τοὺς γιὰ τελευτὰς φορά. Κατόπιν μένει πάλι μόνος γιὰ νὰ κοιμηθῇ δῶς πάτοτε. Καὶ τὸ περιέργο εἶναι ὅτι, ὅπως μᾶς ἀποκαλύπτει ὁ διευθυντὴς τῶν φυλακῶν τοῦ Τρέντου, δῦλο σχεδὸν οἱ καταδίκοι «χορταίνουν» τὸν ὑπὸ τῆς τελευταῖς νύκτας τους. Βυθίζονται σ' ένα εἶδος ληθάργου, ποὺ μπορεῖ κανεὶς νὰ πῆ ὅπις δὲν διασφέρει καὶ πολὺ ἀπὸ τὸ θάνατο. Λίγοι δὲ εἶναι ἔκεινοι ποὺ ξαρπυνοῦν, περιμένοντας μὲ ἀγωνία νὰ ἔχημερώσουν, γιὰ νὰ δοῦῃ μὲ τὴν ἔκτελος ἔνα τέλος στὸ διάφανο τοὺς μαρτύριο.

Στὶς ἑνέτες ή δῶς τὸ πρῶτο δὲ μελλοθνάτος θλέπει νὰ μπαίνη στὸ κελλὶ τοῦ ὅ δικαστης, δὲ ὄποιος τοῦ γνωστοποιεῖ τὴ μοιραία εἰδοῦς: ἀπὸ τῇ στιγμὴν αὐτὴ ἀρχίζει ἡ πρετοιμασία τοῦ θανάτου.

«Ολα τὰ πράγματα ἀπὸ δῶ δὲν ἔμπρος γίνονται μ' ἔναν πυρτόδην ρυθμό, ἀλλὰ καὶ μὲ μαθηματικὴ ἀκρίβεια, σὲ τρόπῳ ὥστε δὲ καταδίκος δὲν μένει μόνος οὐδὲ μια στιγμή, ἀπασχολούμενος διαρκῶς δῶς τὸ τέλος.

Ο δικαστής συνομίλει μαζὸν του ἔνα ή δύο λεπτά τῆς δραστηριότητος πάσιορος στὴν περίπτωσι τοῦ Χάουπτμαν-δὲν ὄποιος μένει δρκετὴ δύρα μὲ τὸ μελλοθνάτο, γιὰ νὰ τοῦ δῶσῃ θάρρος καὶ νὰ σῶσῃ τὴν ψυχὴ του. «Οταν τελεύωσι κι' αὐτὴ δὲν διατύπωσι, δὲ καταδίκος μπορεῖ νὰ καθίστη μπροστὸν σ' ἔνα τραπέζιο γιὰ νὰ φάνη γιὰ τελευτὰς φορά. Στὶς ἀμερικανικὲς φυλακὲς δὲν τοῦ προσφέρουν μονάχα ἔνα τοιγάρο κι' ἔνα ποτήρι μὲ λικέρ ή κρασί, ὅπως γίνεται ἀλλοῦ, ἀλλὰ δίνουν στὸν μελλοθνάτο δὲ τὶς ζητήση. Καὶ τὶς περισσότερες φορές οἱ καταδίκοι ζητοῦν ἔνα πλουσιόπαρχο γεύμα, μὲ δρεκτικά, κοτόπουλο, σαλάτες, φρούτα, γλυκά κι' ἐκλεκτὸ κρασὶ τῆς ἀρεσκείας τους.

· Επειτα, η θεοὶ τοῦ καταδίκου παρουσιάζει δῆλη τὴν τραγι-

κή τῆς πραγματικότητα. Πρέπει δῆμας νὰ ἴποθληθῇ στὴν τουαλέττα τοῦ θανάτου. Οἱ θοηθοὶ λοιποὶ τοῦ δημίου, τὸ ξύριζον τὸ οὐρέρκο, γιατὶ ἔκει πέρα θ' ἀκουμπήσουν τὰ μεταλλικὰ ἐλάσματα, τὰ όποια δὲ διοχετεύουν μέσα στὸ σῶμα τοῦ τὴν ἡλεκτρικὸ ρεῦμα. «Ἐπειτα, οἱ ίδιοι θοηθοὶ τοῦ δημίου τοῦ δένουν τὰ χέρια ἀπὸ τοὺς καρπούς καὶ στέκονται δεῖκα καὶ ἀριστερά του για τὸν οὐρανοφύλακαν καθεινοῖς τοῦ. Ο κατάδικος τῶρα εἶνε ξημοτοῦς καὶ δὲν ἔχει πάρο νά κάνη μερικά θέματα γιὰ νὰ μπῆ μεσά στὴν αἴθουσα τῆς ἔκτελέσεως. Μά αὐτά τὰ τελευταῖα του εἶματα δὲν καράγονται, γιατὶ δὲ μελλοθνάτος φοράει τὸ σύχινες πανιόφλες κι' ἔτοι θαθίζει πρὸς τὸ τέλος τοῦ ἀδύρρυτου.

· Η αθωοσα τῆς ἔκτελέσεως εἶνε κάτσαπτρη, σὰν κλινική, καὶ κατάψωπη. Απὸ τὴν μάρια στέκονται λίγη πρόσωπα ποὺ ξεγούν τὸ δικὶ ωμα νὰ παρακολουθήσουν τὴν ἔκτελο. Καμιάς φορά ποταρθρώνει νὰ παρευρεθῇ καὶ κανένας δημοσιογράφος. Στὸ θάδος τῆς αἴθουσής εἶνε ἡ ἡλεκτρικὴ καρέκλα. Γύρω ἀπὸ αὐτὴν στέκονται τέσσερες ὠπλισμένοι φύλακες καὶ δύο γιατροὶ μὲ στρεπτὲς μπλούζες: δὲ γιατρὸς τῆς φυλακῆς κι' ἔνας χειρούργος. Σὲ μάρια γωνιά, δὲ λευκὸς ψιθυρίζει στὴν ἀρχή διάφορες προσευχές καὶ κατόπιν μεγαλοφύνων παρακαλεῖ τὸν «Ψύστο γιὰ τὴν ψυχὴ τοῦ μελλοθνάτου..»

· Ο δήμιος θρίσκεται μέσα σὲ μιά καμπίνα, ἀπὸ τὴν δημοσία πλέοντος μπρόστα τὸ χοντρὸ κρύσταλλο: εἶνε ἔτοιμος μπροστά στὰ μανύμετρα καὶ στὰ ρολόγια.

· Οι θοηθοὶ τοῦ λοιπὸν άναγκάζουν τὸ μελλοθνάτον νὰ καθῆσην ἀπάνω στὴν ἡλεκτρικὴ καρέκλα, ἡ ὄποια εἶνε μιά μεγάλη κι' εύρωχρη πολυθρόνη, καὶ δένουν τὰ χέρια του στὰ σπηργίματά της, περιώντας στὸν καρπό τῶν χεριών της ποταπεῖα σιδερέστης. Επειτα τοῦ πεντούν στὸ κεφάλι μιά κάσκα κι' ἐφαρμόζουν στὸν ξυρισμένο οὐρέρκο του ἔνα ἐπίσης πλατύ μεταλλικὸ ἔλασμα. Αὐτά τὰ μέταλλα τοῦ οὐρέρκου καὶ τὸν χειριῶν εἶνε ψρεγμένα νιά νά γίνουν καλοὶ χρυσοὶ καὶ νὰ διογετεύσουν γρήγορα τὸ ἡλεκτρικὸ ρεῦμα μέσο στὸ σῶμα τοῦ καταδίκου.

· Ολα πειλὰ εἶνε ςτοιμα. Ο διευθυντὴς τῆς φυλακῆς κάνει ἔνα μοριαρὸ νόμημα στὸ δήμον. Εκείνος δανίγει τὸ ἡλεκτρικὸ ρεῦμα. Αὐκούγεται τότε ἔνα φρεγήρες θυσίουμα καὶ μιὰ ἡλεκτρικὴ ἐκκένωσις ἐντάσσεις δυσχιλιάων δύλτε περνάει ἀστραπιάσια στὸ σῶμα τοῦ καταδίκου, ποὺ οὐ παθαίνει πάνω στὴν τραγικὴ καρέκλα. Αὐτὸς τὸ θύσιομα καὶ μετά τὴν «κατακεραύνωσι τοῦ καταδίκου, διαρκεῖ ἀκόμη δύλο κληρούτηρο λεπτά τῆς δραστηριότητος του. Οι δρμοδοὶ δύστοι λένε πώς δὲν θάνατος ἔτεργεται κεραυνοθρόνος, μέσα στὰ πρώτα τέσσερα κι' πέντε δευτερόλεπτα.

· Πολλὲς φορὲς δῆμας δὲ καταδίκος ἔξακολουθεῖ νὰ σπικάζῃ καὶ μετὰ τὸ τριάντα πρῶτα δευτερόλεπτα. Αὐτὸς τὸ φάνιμον εἶναι διαδεικνύεται στὸν ἐπίδροι τοῦ ιούχυρον ἡλεκτρικὸ ρεῦμας, τὸ θόποιν κινεῖ τὸ πανεκρωμένα νεύρα τοῦ καταδίκου.

· Επειτα τὸ φρεγήρες δανίγει τὸ πλατύ μεταλλικό πασσάντο τοῦ οὐρέρκου τοῦ καταδίκου. Ο διευθυντὴς τῆς φυλακῆς κάνει δέηση τοῦ θανάτου τοῦ καταδίκου. Τὸ θύσιομα παίνει καὶ δὲν θάνατος γίνεται τὸν θάρρος της δραστηριότητος τοῦ καταδίκου. Επειτα δηλώνει μὲ σταθερή κι' ἐπίσημη φωνή:

— Πιστοποιῶ, δῆτι δὲν θρωπός αὐτὸς εἶνε νεκρός!

· Η ἔκτελεσις ἔχει λήξει. Τὸ πλατύ μεταφέρεται στὸ νεκροτόμειο τῆς φυλακῆς, δηλαδὴ στὸν πάνω κλίθεντο τοῦ οὐρέρκου. «Ἐπειτα καίγεται στὸν παποτεφωτικὸ κλίθεντο τοῦ οὐρέρκου». Τὸ θύσιομα τοῦ καταδίκου καὶ τὸ θύσιομα τοῦ καταδίκου στὸ Νέο Κόδρο.

ZAN LEKOK *

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ 1ης Μαΐου έ. έ. οικία ένα Χαλανδρίω έκ 4 δωματίων ταπετσαρίας καὶ λοιπῶν χρειωδῶν δι' δύλοκληρον τὴν θερινὴν περίοδον ή καὶ διὰ τὴν χειμερινὴν συγχρόνων, μὲ ἔγκατάστασιν καλοριφέρ κλπ. Πληροφορίαι εἰς τὰ Γραφεῖα μας.